

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **X. Y. – prokuratora Prokuratury Okręgowej w C. w stanie spoczynku**, dotyczącej rozpoznania zażalenia obrońcy - adwokata B. P. na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2024 r., sygn. akt I ZI 28/24, w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie prokurator Prokuratury Okręgowej w C. w stanie spoczynku - X. Y. do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 177 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 7 października 2025 r.

kwestii przyznania wynagrodzenia biegłemu

na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 618f § 1-5 k.p.k. w zw. z art. 618g k.p.k. w zw. z art. 618a § 1-2 i 4 k.p.k. w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu karnym w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych

przyznać biegłemu sądowemu mgr inż. M. K. - rzeczoznawcy samochodowemu w zakresie kompetencji: technika samochodowego, ruchu drogowego, w tym: rekonstrukcji kolizji, wypadków drogowych i zdarzeń drogowych, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów kwotę **413,88 zł (czterysta trzynaście złotych osiemdziesiąt osiem groszy)**, zgodnie ze złożoną fakturą VAT nr [...] z dnia 3 października 2025 r., tytułem wynagrodzenia za przygotowanie się i wydanie ustnej opinii na posiedzeniu w dniu 3 października 2025 r. w kwocie 310,38 zł (trzysta dziesięć złotych trzydzieści osiem groszy) oraz zwrotu kosztów dojazdu biegłego z

miejsca zamieszkania, tj. z M. do Sądu Najwyższego i z powrotem w kwocie 103,50 zł (sto trzy złote pięćdziesiąt groszy).

UZASADNIENIE

Biegły sądowy mgr inż. M. K. stawiał się na terminie posiedzenia w dniu 3 października 2025 r. w sprawie dotyczącej rozpoznania zażalenia obrońcy - adwokata B. P. na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2024 r., sygn. akt I ZI 28/24, w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie prokurator Prokuratury Okręgowej w C. w stanie spoczynku - X. Y. do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 177 § 1 k.k. i wydał ustną opinię.

W tym samym dniu złożył fakturę VAT o nr [...] z dnia 3 października 2025 r. na kwotę 413,88 zł. Na wskazanej fakturze biegły wykazał jakie składniki obejmują kwotę, o której wypłacenie wnosi. Jest to wynagrodzenie za przygotowanie się i wydanie ustnej opinii na posiedzeniu Sądu Najwyższego w dniu 3 października 2025 r. w sprawie o sygn. akt II ZIZ 26/24 w kwocie 310,38 zł (trzysta dziesięć złotych trzydzieści osiem groszy) oraz zwrot kosztów dojazdu samochodem z miejsca zamieszkania, tj. z M. do Sądu Najwyższego i z powrotem w kwocie 103,50 zł (sto trzy złote pięćdziesiąt groszy).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 618f § 1 k.p.k. biegłemu i specjaliście niebędącemu funkcjonariuszem organów procesowych powołanym przez sąd lub organ prowadzący postępowanie przygotowawcze przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez nich wydatków w zakresie, w jakim bezpośrednio dotyczyły one konkretnej opinii i były niezbędne dla jej wydania. Z kolei § 2 wymienionego przepisu wskazuje, że wysokość wynagrodzenia za wykonaną pracę biegłego i specjalisty niebędącego funkcjonariuszem organów

procesowych ustala się uwzględniając wymagane kwalifikacje, czas i nakład pracy potrzebny do wydania opinii, a wysokość wydatków na podstawie złożonego rachunku.

Biegły sądowy mgr inż. M. K. wydał ustną opinię na posiedzeniu Sądu Najwyższego w dniu 3 października 2025 r. w sprawie o sygn. akt II ZIZ 26/24. Zachodzi zatem uzasadniona podstawa przyznania wynagrodzenia biegłemu za powyższe.

Powołując się z kolei na treść art. 618g k.p.k. w powiązaniu z art. 618a § 1 k.p.k. biegłemu przysługuje zwrot kosztów podróży - z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze - w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu.

Biegły sądowy mgr inż. M. K. wskazał, iż odbył podróż samochodem z miejsca zamieszkania, tj. z M. do Sądu Najwyższego i z powrotem, a odległość w obie strony wyniosła 90 km. Wskazał, iż poniósł koszty podróży w kwocie 103,50 zł podając, iż za 1 km policzył 1,15 zł. Biegły wyjaśnił zatem rzeczywiste koszty poniesione przez niego z powodu podróży na wezwanie Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyższe, po weryfikacji złożonej faktury i jej zatwierdzenia, uznać należy, iż pozostaje ona w granicach określonych w przepisach regulujących wynagrodzenie biegłego za wykonaną pracę oraz zwrot kosztów podróży na wezwanie sądu. Dlatego też powołując się na wymienione przepisy, należało przyznać biegłemu sądowemu mgr inż. M. K. kwotę, o którą wnosił, tj. 413,88 zł na podstawie załączonej faktury.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[M. T.]

[r.g.]

